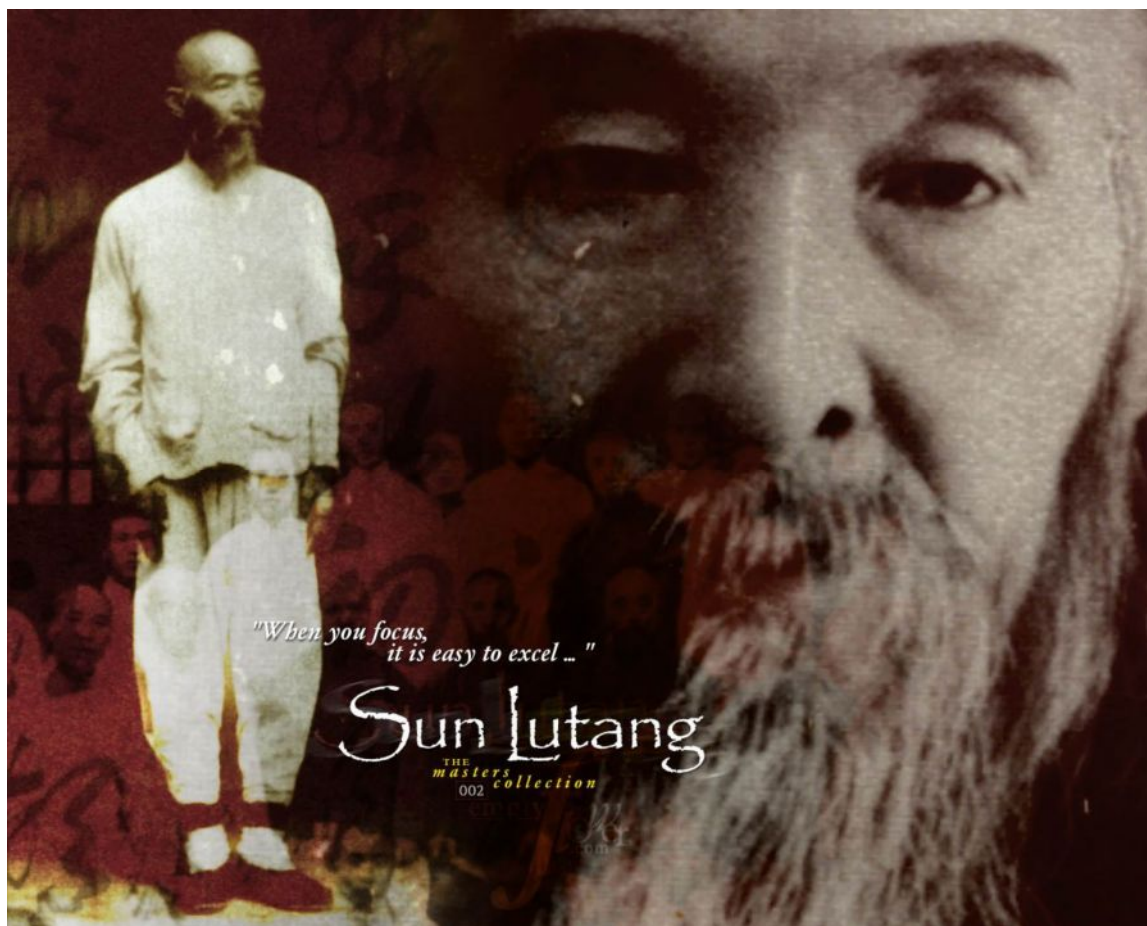

ŽIVOTOPIS SUN LU TANGA

od Dana Milera, založený na překladu Tima Cartmella (1993)

Jméno Sun Lu Tang zní povědomě téměř každému, kdo někdy studoval jeden nebo více významných „vnitřních“ stylů čínského bojového umění. Protože Sun byl velice zdatný v Xing Yi Quanu, Tai Ji Quanu a Ba Gua Zhangu, napsal pět různých knih na toto téma a spojil tři umění tak, že vytvořil Sunův styl Tai Ji Quanu, jeho jméno se stalo dobře známým všude tam, kde se praktikují čínská bojová umění.

Tak jako mnoho hrdinů čínských bojových umění, s tím jak rostl jeho věhlas, Sun se stal legendou a velice rychle se rozšířily fantastické historky o jeho bojových schopnostech. Sunova dcera, Sun Jian Yun, které je nyní přes 80 let¹, potřásá hlavou, když slyší mnohé z těchto příběhů, které se běžně vyprávějí o jejím otci. Říká, že ačkoli její otec byl velice schopný mistr bojových umění, nebyl to žádný „superman“. V sérii rozhovorů, které proběhly v domě Sun Jian Yun v Pekingu v Číně v říjnu 1992 a v září 1993, Sun Jian Yun detailně vyprávěla o otcově zázemí a poskytla mi verzi Sun Lu Tangova životopisu, kterou sama pomáhala napsat a kterou označila za pravdivou. Informace v této kapitole jsou primárně založené na knize, kterou mi Sun Jian Yun dala a na rozhovorech se Sun Jian Yun.

¹ Sun Jian Yun mezitím zemřela.

Sunovo dětství

Sun Lu Tang, také známý jako Sun Fu Quan, se narodil v roce 1861 v kantonu Wan, blízko města Bao Ding v provincii Hebei. V tomto období čínské historie byla vláda Qing velice zkorumpovaná a v důsledku toho obyčejný čínský lid trpěl. V Ju Li, v kantonu Wan, měl Sun Lu Tangův otec malou farmu. Sunův otec pracoval velmi tvrdě, ale kvůli vysokým daním vybíraným vládci Qing se zemědělstvím jen stěží uživil. Byl ve středním věku a stále svobodný, když na sebe jeden z jeho přátel, který věděl, že je velice čestný a pracovitý, vzal roli dohazovače a představil Sunovu otci mladou ženu. Brzy poté se ti dva vzali. Rok po jejich sňatku, v roce 1861 (4. ledna), se jim narodil syn, kterého pojmenovali Fu Quan. Toto jméno vyjadřuje, že dítě přinese rodině štěstí.

Sun Fu Quan byl už od malička velice bystrý. Jeho otec rozpoznal chlapcovy intelektuální schopnosti, a když mu bylo sedm let, poslal ho studovat k místnímu učenci. Protože Sunův otec neměl moc peněz, dával učenci produkty ze svého pole jako odměnu za výuku svého syna. Sun Fu Quan byl výjimečně nadaný žák. Když mu bylo devět, dokázal přečíst a naučit se nazpaměť mnoho klasických textů jako např. Klasický spis tří písmen (San Zi Jing) a různá Konfuciova díla.

Naučení se těchto klasických děl nazpaměť jejich opakovaným předčítáním a opisováním bylo hlavní náplní studia žáků té doby. Sun měl neobyčejně dobrou paměť a v devíti letech znal z paměti mnoho z těchto textů a byl také zdatný v základních kaligrafických tazích.

V době, kdy bylo Sunovi devět let, měl jeho otec špatnou úrodu, a proto si nemohl dovolit platit vysoké daně, které vláda Qing požadovala. Kvůli malé sklizni neměl otec ani na zaplacení Sunovu učitele a chlapec nemohl pokračovat ve své formální výuce. Situace byla tak zoufalá, že Sunův otec prodal všechnu svůj majetek včetně půdy, aby zaplatil daně a nemusel jít do vězení. Krátce poté, co prodal svoje pozemky, Sun starší onemocněl a zemřel. V důsledku toho zůstali Sun a jeho matka bez půdy a bez jakýchkoli příjmů. Nemohli si dokonce dovolit ani rakev, v níž by otce pohřbili, a tak jeho tělo leželo v domě tři dny, než Sun vyžebbral dostatek peněz na rakev.

Sunova matka neměla žádnou půdu ani jiný způsob podpory, proto se necítila na to, aby mohla sama vychovávat syna. Šla za bohatým a mocným velkostatkářem a požádala ho, jestli by nepřijal Suna za služebníka. Neochotně souhlasil a řekl, že nechá Suna bydlet ve svém domě a bude ho živit, ale nebude mu vyplácet žádné peníze, protože Sun byl dost malý a slabý. Statkář si myslel, že by chlapec nemohl vykonat dost práce na to, aby si vydělal nějakou mzdu navíc k ubytování a stravě. Sunův nový zaměstnavatel měl syna o dva roky staršího než byl Sun, kterého bavilo nového služebníka šikanovat. Navíc Sunův pán využil každé příležitosti, která se mu naskytla, aby ho mohl bít. Sun se chtěl bránit, ale věděl, že kdyby ztratil práci, nemohl by se o sebe postarat a jeho matka by byla nešťastná. Pracoval tak tvrdě, jak jen mohl a mlčky snášel bití.

Sun objevuje bojová umění

Jednoho dne byl Sun venku na poli a pásł ovce, když zaslechl nějaký křik. Vyšplhal na blízký kopec a uviděl skupinu lidí cvičících bojová umění. Učitel byl asi sedmdesátiletý muž průměrné postavy. Měl v očích jiskru a když předváděl své umění, jeho pohyby byly rychlé, čisté a jasné. Sun nikdy předtím neviděl bojová umění a byl fascinován tím, co

viděl. Rozhodl se, že hned příštího dne vyhledá tohoto učitele a požádá ho, aby ho učil bojová umění.

Příštího dne našel Sun učitelův dům a poklekl před ním, aby si vyžádal jeho svolení stát se jeho žákem. Učitel si nejdříve myslel, že si z něj Sun dělá legraci. Zeptal se ho, odkud je a Sun vyprávěl učiteli o tom, že jeho otec zemřel a že pracuje pro muže, který ho bije. Učitel byl dojat Sunovou upřímností a opravdovostí. Zeptal se ho, proč se chce učit bojová umění. Sun odpověděl, že by se chtěl umět bránit svému pánovi a jeho synovi, když ho budou bít. Stařec mu řekl: „Bojové umění není jenom o boji, jeho principy jsou velmi hluboké.“ Sun byl však rozhodnutý studovat. Učitel se ho zeptal, jestli snese tvrdé studium a Sun odpověděl, že vydrží jakékoli utrpení, jen když se bude moci učit bojová umění. Učitel, jehož příjmení bylo Wu, souhlasil a přijal Suna za svého žáka.

Sunovi bylo deset let, když se začal učit bojová umění se svým prvním instruktorem. Každý den po práci šel a do noci cvičil. Jeho učitel měl v mládí také velice těžký život a soucítíl se Sunovou situací. Poté, co se stal zdatným v bojových uměních, byl Wu velice spravedlivý a pomáhal utlačovaným lidem. Při jedné příležitosti přišel na pomoc někomu, kdo byl bit, a zabil útočníka. Vláda ho chtěla popravit za jeho zločin, proto utekl z domova. Aby se uživil, předváděl své umění na ulici a žebrol o peníze. Později se připojil ke vzpouře Tai Ping (1850 - 1864) a bojoval proti vojákům Qing. Když se Tai Ping rozptýlilo, vrátil se zpět na ulici k předvádění bojového umění za peníze. Byl expertem na *Shaolin* a *Ba Ji Quan* stejně jako na osmnáct zbraní. Byl také zručný ve střelení kovových koulí prakem a ovládal *qing gong* neboli umění lehkosti.

Sun Lu Tang byl výjimečný student. Po prvním roce cvičení zvládl základní dovednosti a začal se učit *Hong Quan*. Sun také studoval metodu boje 64 volných rukou, umění lehkosti, „nevinný chlapec“ *qi gong* a umění skrytých zbraní. Wu rozpoznal Sunův přirozený talent a inteligenci a učil ho proto velice rychle. Po dvou letech studia byl Sun nejlepším bojovníkem svého věku v okolí. Aby se Sun nestal příliš namyšleným, jeho učitel mu připomínal, že ačkoli postupuje rychle, pořád se teprve pouze dotýká povrchu skutečného bojového umění, a proto by neměl být příliš pyšný na to, čeho dosáhl. Jeho učitel mu vyprávěl příběh z doby, kdy on sám byl mladý a byl na svůj věk dost šikovný. Myslel si, že je velmi dobrý, a šel na pomoc někomu, kdo byl bit. Protivník, se kterým bojoval, byl velice zkušený bojovník a vážně ho poranil. Wu vyprávěl, že by ho jeho soupeř zabil, kdyby svědkem zápasu nebyl jeden shaolinský mnich, který zasáhl, aby ho zachránil, než bylo příliš pozdě. Mnich vzal Wua s sebou do shaolinského kláštera, kde zůstal dva roky a studoval. V klášteře se naučil *tan tui*, volný boj 64 rukou, 72 *qin na* a *qing gong*.

Když byl Sun u svého učitele už tři roky, jeho matka se doslechla, že se zabývá bojovým uměním. To ji dost vyděsilo, protože si myslela, že je příliš slabý a že by mohl být zraněn. Šla za ním, aby mu cvičení zakázala. Když však přišla a viděla, že je mnohem silnější a zdravější než kdy dříve, už se ho nepokoušela zastavit. Sun býval vždy hubený a slabý. Proto když viděla synovo fyzické zlepšení, zjistila, že mu bojové umění prospívá. Když bylo Sunovi přibližně 12 let, jeho pán dal všem sluhům půl dne volna, aby mohli slavit Nový rok. Sun plánoval, že půjde domů navštívit matku. Když se chystal k odchodu, přišel k němu pánův syn a začal do něj strkat. Říkal: „Ty se prý učíš bojová umění! Jestli si myslíš, že jsi dobrý, ukaž, jak budeš bojovat s mým bratrancem.“

Bratranec, který byl o 8 let starší než Sun, vešel do místnosti. Byl veliký a silný a provozoval čínský zápas (*Shuai Jiao*). Popadl Suna za košili a vytáhl ho ven na dvůr. Když byli na dvoře, útočník chytil Suna za kalhoty a za košili, zvedl ho nad hlavu a hodil s ním. Když byl Sun vyhozen, otočil se ve vzduchu a dopadl na nohy. To bratrance rozzuřilo, Sun však měl také zlost, protože měl roztrženou košili. Když k němu jeho protivník přiběhl, aby ho zvedl a opět vyhodil, Sun ho udeřil na solar a srazil ho na záda. Když bratranec spadl na zem, vyzvracel všechno jídlo, které snědl při novoroční hostině. Syn Sunova pána běžel pro svého otce. Sedlák vyšel na dvůr s velkou holí a řekl, že Suna ubije k smrti. Ostatní služebníci ho zadrželi a snažili se ho přesvědčit, aby Suna nebil. Pán křičel na Suna, aby odešel a už se nikdy nevracel, jinak že ho zabije. Sun se vrátil domů ke své matce.

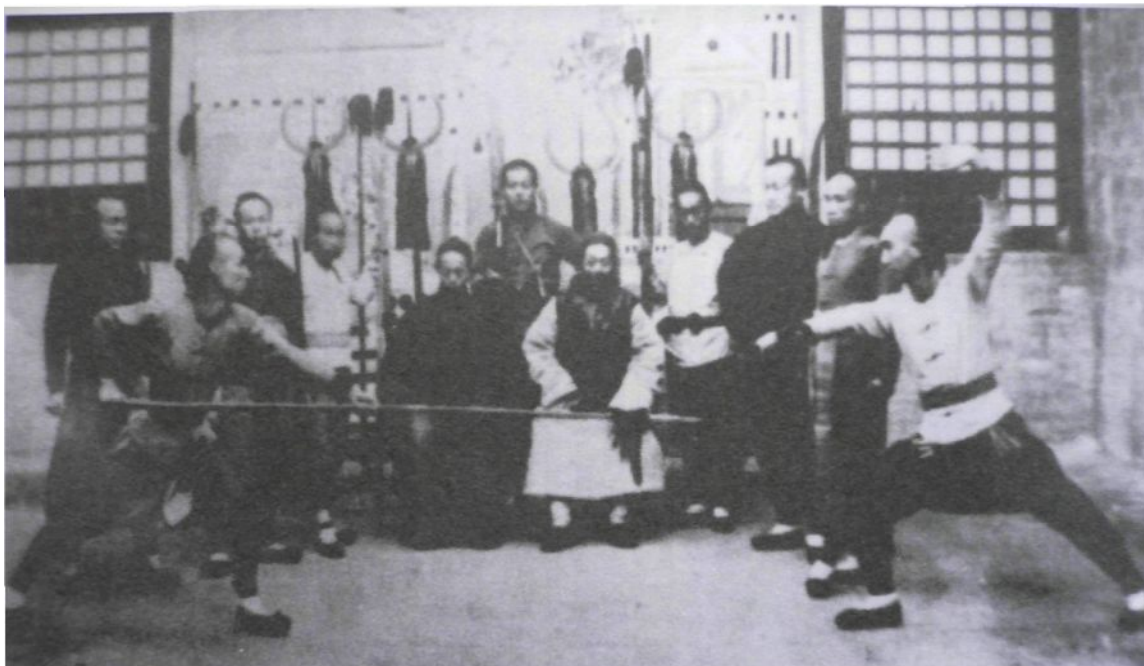

Nejmladší fotografie Suna pořízena někdy před rokem 1911.(1895?)

Jediná věc, která mladého Sun Fu Quana zajímala, bylo bojové umění. Nechtěl pracovat, chtěl pouze studovat. Aby měl co jíst a aby ulehčil matce její břemeno, jedl divokou zeleninu, kterou našel. Protože mnoho bojovníků mělo v té době špatnou pověst, myslela si většina vesničanů, že z něj vyroste zbojník. To jej však pouze utvrdilo v jeho rozhodnutí. Řekl jim, že se stane velkým mistrem bojových umění a že jednoho dne své vesnici pomůže a všichni vesničané na něj budou hrdí.

Když Sun ztratil práci, cítil se velice zahanbený a zoufalý, protože se nemohl postarat o matku a nedokázal si udržet práci. Jednoho dne řekl matce, že vyžebra nějakou rýži. Byl ale tak zničený, že místo aby šel poprosit o rýži, šel se oběsit. Hned jak si utáhl smyčku kolem krku, objevili se dva pocestní a odřízli ho. Sun nebyl ještě mrtvý, tak ho vzali domů k jeho matce. Tito dva dobří pocestní promluvili se Sunem a přesvědčili ho, že i když se situace může zdát zoufalá, není řešením se zabít. Jeden z pocestných dal Sunovi a jeho matce nějaké peníze a ti je použili na cestu do Bao Ding, kde navštívili Sunova strýce.

Sunův strýc vlastnil obchod s kaligrafickými štětci. Zaměstnal Suna jako pomocníka v obchodě. Zatímco pracoval v strýcově obchodě, cvičil Sun každý den kaligrafii. Byl moc chudý na to, aby si mohl koupit papír nebo inkoust, proto používal starý papír a psal na něj vodou. Sunův strýc byl hodný člověk a jeho obchod dobře prosperoval. Navíc k ubytování a stravě dával Sunovi peníze za práci v obchodě. Díky stykům svého strýce mohl Sun pokračovat ve cvičení bojových umění v Bao Ding. Sunův strýc měl dva blízké přátele. Jeden z nich, jménem Zhang, byl učenec a druhý, jménem Li Kui Yuan, byl mistr bojových umění a patřila mu firma poskytující servis na ochranu osob Tai An. Studoval Xing Yi Quan u slavného Guo Yun Shena.

Skupina cvičenců Xing Yi Quan doby dynastie Ching. Guo Yun Shen sedí ustrojen do bílého oblečení a černé vesty

Gua potkal jednoho dne, když doprovázel konvoj. Při této příležitosti vyzval Gua na přátelský souboj, aby si otestoval své vlastní dovednosti. Li byl známý svou prací nohou a technikou kopů. Během tohoto zápasu se Li pokoušel kopnout Gua. Guo blokoval jeho kop technikou, která vypadala jako lehké poklepání, ale Li odletěl několik metrů dozadu a spadl na zem. Když Li vstal, nebyl zraněn. Protože Guo souhlasil se zápasem a jednoznačně ho porazil, aniž by ho zranil, věděl Li, že narazil na mistra bojových umění vysoké úrovně. Běžel ke Guovi, poklekl před ním a požádal ho, zda by se mohl stát jeho žákem. Guo souhlasil, že ho bude učit a Li začal u Gua studovat Xing Yi Quan. Li se učil Xing Yi Quan u Gua několik let. Protože Li už byl zběhlý v bojových uměních, Guo ho učil velice rychle a on si mnohonásobně vylepšil své bojové dovednosti. Po svém studiu u Gua si Li vysloužil přezdívku „božsky dovedný“.

Jednoho dne nachystal Sun Lu Tangův strýc dárek, který chtěl poslat svému příteli, učenci Zhangovi, a požádal Suna, aby na balíček napsal jméno a adresu. Když Zhang dostal dárek, byl více ohromen kaligrafií na obalu než obsahem balíčku. Zhang šel navštívit Sunova strýce, aby se zeptal, kdo napsal onu kaligrafii. Když zjistil, že to byl synovec jeho přítele, Zhang řekl: „Nikdy ses mi nezmínil, že máš v rodině tak nadaného mladého muže.“ Zhang nabídl Sunovi, kterému bylo v té době kolem 15 let, že může přijít do jeho domu tak často, jak jen bude chtít, a může se naučit více o kaligrafii. Ve svém volném čase začal Sun docházet do Zhangova domu a cvičit. Tam se také poprvé setkal s mistrem bojového umění Li Kui Yuanem. Po setkání se Sunem si Li pomyslel, že to je čestný a bystrý chlapec. Když zjistil, že se Sun zabývá bojovým uměním, Li se nabídl, že ho naučí *Xing Yi Quan*. Sunova láska k bojovému umění přetrvávala a on byl nadšen, že našel nového učitele.

Sun studuje Xing Yi Quan

První rok, co se Sun učil Xing Yi Quan s mistrem Li, cvičil pouze stání v pozici *San Ti*. Nesměl cvičit nic jiného. Sun se divil, proč se má učit pouze stát, ale protože mu jeho učitel řekl, že má cvičit jenom stání, nestěžoval si. Zhruba po šesti měsících začal Sun cítit, že jeho hrudník a břicho jsou plné a že jeho nohy mají kořeny. Začal rozvíjet svou vnitřní sílu při cvičení stání a přišel na to, že přesně o tomhle je skutečné *gong fu*. Po této zkušenosti začal cvičit ještě pilněji. Když Sun trénoval stání přibližně rok, jeho učitel ho jednoho dne při cvičení sledoval a rozhodl se vyzkoušet jeho úroveň. Li udeřil Suna dlaní do zad a Sunova pozice při stání nebyla touto ranou vůbec dotčena. Zjistil, že Sun pokročil na dobrou úroveň a má velký potenciál. Pozval tedy Suna, aby u něj žil a začal ho učit pět elementů a dvanáct zvířat z *Xing Yi Quanu*. Sun cvičil Xing Yi Quan tak pilně, že již po dvou letech tréninku dosáhl mnohem vyšší úrovně dovednosti Xing Yi Quanu, než by se dalo čekat od někoho jeho věku a zkušeností.

Když slavil učenec Zhang své padesáté narozeniny, šli mu Li a Sun do jeho domu popřát. Při této příležitosti Zhang navrhl, aby Li přijal Suna za svého formálního následovníka. Li souhlasil, že Sun studoval dost tvrdě, aby si zasloužil místo v jeho linii Xing Yi Quanu a přijal Suna jako následovníka sedmnácté generace jeho větve Xing Yi Quanu. Tato větev Xing Yi Quanu má původ u Ji Ji Ke (také známého jako Ji Long Feng) a pokračovala Cao Ji Wuem, pak Dai Long Bangem, Li Neng Ranem, Guo Yun Shenem, Li Kui Yuanem a potom Sun Lu Tangem.

San Ti Shi – tři harmonie. Sun změnil původní postoj (první fotografie), když mu bylo 60 let na postoj, kdy prsty směřují vzhůru. Podle něj byla tato druhá varianta lepší pro kultivaci qi. První je lepší pro boj.

Když Zhang navrhl, aby Li přijal Suna za svého následovníka, Li řekl Zhangovi: „Teď, když jsem z tvého popudu přijal oficiálního následovníka, navrhuji bych, aby tys přijal svého zete a dovolil Sunovi, aby si vzal tvoji dceru.“ Zhangově dceři, Zhang Zhao Xien, bylo v té době přibližně 16 let a Sunovi asi 18 let. Zhang a Li se domnívali, že by z nich byl dobrý pár, a tak se zasnoubili. Sun se však nechtěl hned oženit. Chtěl strávit více času cvičením bojového umění, než se bude muset starat o to, aby uživil ženu.

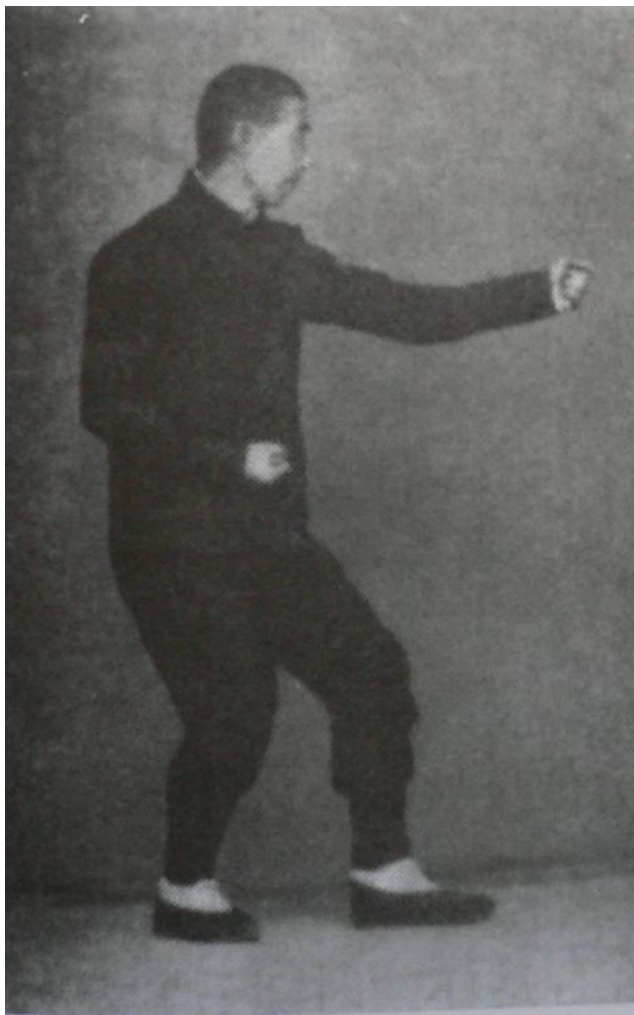

*Guo Yun Shen
(1827 – 1903)*

Li Kui Yuan řekl Sunovi, že ho naučil v podstatě vše, co věděl. Navrhl mu, že jestli se chce naučit více o Xing Yi Quanu, představí ho svému učiteli Guo Yun Shenovi. Sun byl nadšený možností studovat s Guem, ale trápilo ho, kdo by se postaral o jeho matku. Učenec Zhang mu řekl, ať se nestrachuje, že si jeho matku nastěhuje do svého domu a bude se o ni starat, zatímco bude Sun studovat u Gua. Když bylo o jeho matku postaráno, byl Sun připraven pokračovat ve svých studiích bojového umění. Li vzal Suna do kantonu Shen v provincii Hebei, aby ho představil svému učiteli Guo Yun Shenovi.

Ten studoval Xing Yi Quan u Li Neng Rana (také známého jako Li Luo Neng). Za svého mládí Guo rád bojoval. Když se poprvé setkal s Li Neng Ranem a chtěl se učit Xing Yi Quan, Li ho nechtěl učit, protože Guo měl velmi divokou povahu. Li

řekl Guovi, že pokud nezmění svůj charakter, nikdy ho nebude učit bojovému umění. Guo si našel práci jako služebník v blízkosti Liova domu a tajně sledoval Lia a jeho studenty, jak cvičí Xing Yi. Během prvních tří let Guo cvičil *beng quan* (drtící pěst). Jednoho dne Li Neng Ran viděl Gua, jak cvičí beng quan a všiml si, že je v tom již velice zdatný. Li se přesvědčil, že Guo to myslel s učením Xing Yi Quanu opravdově, proto souhlasil, že ho bude učit.

Beng quan – obrázek Suna z jeho knihy Studie o Xing Yi Quan

Když Guo studoval u Lia několik let, dostal práci jako lovec zločinců. Zákon v té době říkal, že tito lovci mohou chytat zločince a předvést je, ale musí být přivedeni živí. Při jedné příležitosti hledal Guo zbojníka, který terorizoval pocestné podél jedné frekventované cesty. Guo našel lupiče, kterého hledal, zatímco zbojník právě bojoval s místní doprovodnou službou. Guo se připojil k boji a zabil lupiče, když ho však zatkl, zloděj vytáhl ukrytou zbraň a pokusil se ho zabít. Guo muže udeřil a zabil ho. Věděl, že to, co udělal, bylo špatné, proto se sám udal úřadům. Trestem za takový zločin byla smrt, místní soudcův poradce však prosil, aby si soudce popravu Gua rozmyslel pro jeho výjimečný talent na bojová umění. Namísto popravu byl Guo nakonec odsouzen na tři roky ve vězení. Během svého pobytu ve vězení byl Guo spoutaný, přesto však pokračoval

ve cvičení Xing Yi Quanu. Když byl z vězení propuštěn, byly jeho schopnosti lepší, než když tam nastoupil.

Ve vězení Guo rozvinul dovednost, která se stala známá pod názvem *ban bu beng quan* (na půl kroku drtící pěst). Stal se tak pověstným silou, kterou získal tímto speciálním úderem, že lidé říkali, že jeho „drtící pěst na půl kroku dokáže porazit vše pod širým nebem.“ Po svém propuštění z vězení, šel Guo navštívit doprovodnou službu fungující v oblasti, kde působil bandita, kterého Guo zabil. Řekl jim, že od té doby, co zabil onoho zbojníka, je cesta čistá a jejich práce je snadná. Proto požadoval po doprovodné službě peníze za práci, kterou pro ně vlastně udělal. Kvůli jeho bojovým schopnostem se s ním nechtěli hádat a raději mu zaplatili. Guo si k nim však chodil pro peníze pravidelně a doprovodnou službu to přestalo bavit. Místo toho, aby Gua konfrontovali přímo, poslali dopis Guovu učiteli Li Neng Ranovi.

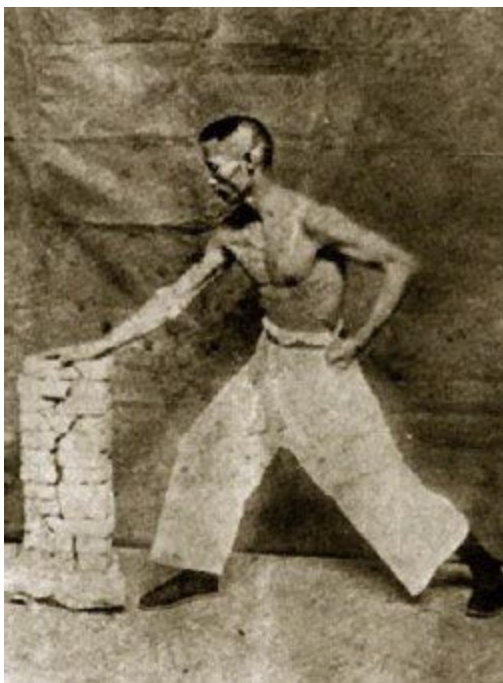
Li Neng Ran si pozval Gua k sobě domů a domlouval mu, aby už doprovodnou službu neobtěžoval. Li mu také řekl: „Navíc není tvé *gong fu* zdaleka tak dobré, jak si myslíš. Tvé schopnosti se ani nepřibližují tomu, co dokáže tvůj starší bratr Che Yi Zhai.“ Tím chtěl Li udělit Guovi dvě lekce. Za prvé, aby nebyl domýšlivý, protože bez ohledu na to jak dobrý někdo v něčem je, vždy se najde někdo lepší. Druhý důvod byl dostat ho zpátky k cvičení Xing Yi. Když se Guo naučil pět pěstí Xing Yi, nechtěl se už učit nic jiného. Byl dobrý v používání pěti pěstí a nikdy neprohrál žádný souboj, proto došel k závěru, že už se nic jiného učit nepotřebuje. Poté, co se Guo naučil pět pěstí, povzbuzoval ho Li ke studiu dalších forem Xing Yi Quanu a cvičení pro dvě osoby, ale Guo byl toho názoru, že to je zbytečné a odešel od Lia dříve, než dokončil trénink Xing Yi. Když Guo slyšel, že si jeho učitel myslí, že schopnosti Che Yi Zhaie jsou lepší než jeho, rozzlobil se a vydal se do provincie Shanxi, aby Che Yi Zhaie našel a poměřil se

s ním. Když Guo dorazil domů k bratrovi Che, ten ho s radostí přivítal: „Bratře, jsem rád, že jsi mě přišel navštívit! Dáme si něco k jídlu.“ Guo však řekl: „Ne, přijel jsem s tebou bojovat.“ Che se snažil Guovi boj rozmluvit, ale ten trval na svém a Che tedy neměl na výběr. Guo zkoušel několikrát použít svůj proslulý *beng quan*. Che stále uhýbal před Guovými údery, a když Guo opět zaútočil, rychle se otočil na stranu a použil *pi quan* (tříštící pěst). Che zadržel ránu a zastavil několik palců od Guovy hlavy. Když Guo zjistil, že ho Che přemohl, zastavil se a řekl: „Je to tak, jak říkal náš učitel, ty jsi lepší než já.“ Po této události už Guo nikdy neobtěžoval doprovodnou firmu a vrátil se zpátky k Li Neng Ranovi, aby dokončil své studium Xing Yi.

Che Yi Zhai – Guo Yun Shenův starší bratr v kung fu

Sun Lu Tang se setkává s Guo Yun Shenem

Guo Yun Shen

Li Kui Yuan už byl ve středním věku, když se začal učit u Guo Yun Shena, a přestože úroveň jeho schopností byla velmi vysoká, nikdy nedosáhl úrovně svého učitele. Když na jaře roku 1882 vzal Li Sun Lu Tanga do vesnice Ma v kantonu Shen, aby se setkal s Guem, Guo přijal Suna za svého žáka a také Li zůstal, aby pokračoval ve cvičení s Guem. Sun se přestěhoval ke svému novému učiteli a plně se věnoval studiu Xing Yi Quanu. Když Guo viděl Sunův Xing Yi Quan, udělalo to na něj dojem. Řekl, že Sun je zdatný především v opičí formě Xing Yi Quanu, a tak dal Sunovi přezdívku „Živá opice“. Říká se, že Sun měl takový přirozený talent, že nakonec překonal úroveň svého původního učitele, Li Kui Yuana.

Během prvního roku tréninku neučil Guo Suna příliš nové látky, ale sledoval ho při cvičení toho, co už znal a dělal s ním korekce. Jednoho večera, když u něj Sun byl asi rok, Sun venku cvičil. Guo náhle vyskočil ze stínu a

snažil se na něj zaútočit za pomoci *beng quan* (drtící pěsti). Sun instinktivně použil skok z opičí formy a uskočil o 3 metry dozadu. Guo byl velmi potěšen, že Sun umí tak dobře zareagovat, a od té chvíle ho začal učit do hloubky.

Guo Yun Shen měl farmu a podporoval Suna v době jeho studia u něj. Sun provázel Gua na všech jeho cestách. Guo často cestoval na dlouhé vzdálenosti na koni. Aby pomohl Sunovi rozvinout jeho vytrvalost a sílu, Guo vyžadoval, aby šel vedle jeho koně s paží nataženou za koněm s koňským ocasem omotaným kolem ruky.

Později dal Guo Sunovi knihu o Xing Yi Quanu, kterou dostal od svého učitele Li Neng Rana. Sun poklekl a přijal knihu a slíbil, že se vždy bude snažit reprezentovat tento systém se ctí. Sun se pak stal formálním dědicem Guo Yun Shenova Xing Yi Quanu. Sun zůstal u Gua celkem osm let, během nichž mu Guo řekl, že jestli chce dodat svému bojovému umění nový rozměr, měl by cvičit Ba Gua Zhang, aby se zdokonalil v nepolapitelnosti. Guo řekl Sunovi, že by ho rád vzal do Pekingu studovat Ba Gua Zhang u jeho přítele Cheng Ting Hua. To bylo v roce 1889.

Guo Yun Shen a Cheng Ting Hua oba pocházeli z kantonu Shen v Hebei. Kanton Shen leží v jižní střední Hebei, jižně od Bao Ding a západně od hlavního města Hebei, Shi Jia Zhuang. Obyvatelé kantonu Shen byli, a stále jsou, především zemědělci. Přesto však se tam díky jeho centrální pozici v Hebei nacházelo mnoho frekventovaných cest, které vedly kantonem Shen. Za vlády dynastie Qing, a dokonce až do doby republiky, byla policejní ochrana poskytována pouze lidem, kteří žili ve velkých městech. V důsledku toho měli lidé, kteří cestovali po cestách v kantonu Shen a v okolních zemědělských oblastech, pouze minimální ochranu před bandity a zloději, kteří se v této oblasti hojně nacházeli. Mnoho zdatných mistrů bojového umění si založilo servis na

ochranu osob nebo karavan v oblastech jako byl kanton Shen a nechali se najímat na ochranu pocestných před bandity. Není potřeba zdůrazňovat, že bojovníci v této části Hebei byli velice schopní. Li Lou Neng, Guo Yun Shen, Cheng Ting Hua, Liu Qi Lan, Li Cun Yi, Wang Fu Yuan, Geng Ji Shan a Wang Xiang Zhai všichni pocházeli z kantonu Shen a tam také Sun Lu Tang studoval Xing Yi Quan s Guo Yun Shenem.

Dong Hai Chuan

Protože Guo Yun Shen a Cheng Ting Hua pocházeli oba ze stejného kraje, pravděpodobně se znali ještě předtím, než odešel Cheng do Pekingu a studoval Ba Gua Zhang u zakladatele tohoto systému, Dong Hai Quana. I kdyby se neznali osobně, jistě oba znali toho druhého z vyprávění. Tak jako tak je však příběh o tom, jak se stali přáteli, docela zajímavý. Na konci roku 1800 získával systém Ba Gua Zhang v Pekingu na popularitě a jeho zakladatel Dong Hai Chuan byl dost známý. Guo, který byl proslulý svými schopnostmi v Xing Yi Quanu, se chtěl vydat do Pekingu a vyzkoušet si Dongovy schopnosti.

Když Guo přijel do Pekingu, šel nejprve navštívit Cheng Ting Hua. Protože byli ze stejného kantonu, nabídl Cheng Guovi, že u něj může bydlet. Když se Cheng zeptal Gua na důvod jeho návštěvy v Pekingu, Guo pověděl Chengovi o svém plánu vyzkoušet si Donga a zeptal se Chenga na jeho názor. Cheng věděl o Guových výborných schopnostech v Xing Yi Quanu, přesto mu však radil, aby od svého plánu upustil, protože Dong nebyl nikdy poražen. Guo se postavil proti Chengovi a zeptal se ho: „Bratře, nechceš poznat můj *beng quan*?“ To byl jediný náznak toho, že přijde rána. Cheng se rychle vyhnul úderu a Guova blížící se pěst udeřila do rámu dveří a kus z něj ulomila. Guo byl překvapený Chengovou rychlostí a hbitostí a věděl, že Dong je mnohem lepší než Cheng, proto od souboje s Dong Hai Quanem upustil. Guo a Cheng měli úctu k bojovému umění toho druhého a dohodli se, že ti nejlepší žáci z každého systému by se měli naučit i ten druhý, aby se zlepšili ve svých dovednostech. Proto když se Sun Lu Tang zdokonalil v Xing Yi Quanu, vzal ho Guo k Cheng Ting Huovi, aby se naučil Ba Gua Zhang.

Některé verze příběhu o tom, jak se Guo Yun Shen vydal vyzvat na souboj Dong Hai Chuana říkají, že Guo a Dong spolu skutečně bojovali. V tomto příběhu Guo a Dong bojovali tři dny. První dva dny nemohl Guo prorazit Dongovu kruhovou obranu, třetího dne Dong zaútočil a pokořil Gua, aniž by ho zranil. Ti dva byli tak ohromeni schopnostmi toho druhého, že uzavřeli dohodu, že studenti každého systému budou trénovat i ten druhý. Většina bojových mistrů obou škol Ba Gua Zhangu i Xing Yi Quanu v provincii Hebei a studenti bojového umění v kontinentální Číně tvrdí, že tato pověst není pravdivá. Dong Hai Chuan a Guo Yun Shen spolu prý nikdy nebojovali.

Sun začíná studovat Ba Gua Zhang

Sun Lu Tang měl velký zájem jet do Pekingu studovat u Cheng Ting Hua, ale nejdříve se vrátil do Bao Ding, aby navštívil svoji matku a dohodl se s učencem Zhangem a jeho dcerou, že by rád odložil svatbu ještě o nějaký čas. Dostalo se mu jejich svolení a on se

vydal do Pekingu studovat u Chenga. Cheng přijal Suna za svého žáka a začal ho učit Ba Gua Zhang. Sun Lu Tangovi bylo v té době skoro 30 let. Cheng začal učit Suna Ba Gua Zhang tak, že mu ukázal cvičení kruhové chůze. Když Sun nějakou dobu cvičil, Cheng řekl, že ukáže Sunovi něco z bojové metody Ba Gua Zhang. Řekl Sunovi, aby na něj zaútočil a nezaváhal. Sun zaútočil za použití *beng quan*. Cheng použil úhybnou práci nohou z Ba Gua Zhangu, čímž se rychle vyhnul útoku a neustále se dostával za Suna. Ten pokračoval v útoku, ale vždy když se pohnul směrem k Chengovi, Cheng skončil za ním. Nakonec se Sun jednou otočil a narazil na Chengovu „dvojitou drtící pěst“ a byl odhozen několik metrů dozadu. Sun byl ohromen Chengem a zároveň byl zklamán svými vlastními schopnostmi. Cheng řekl Sunovi, že to, co použil, byly pouze základní prvky z Ba Gua Zhangu; umění Ba Gua Zhang je mnohem hlubší než to, co předvedl.

Fotografie Suna z jeho knihy o Ba Gua Zhang

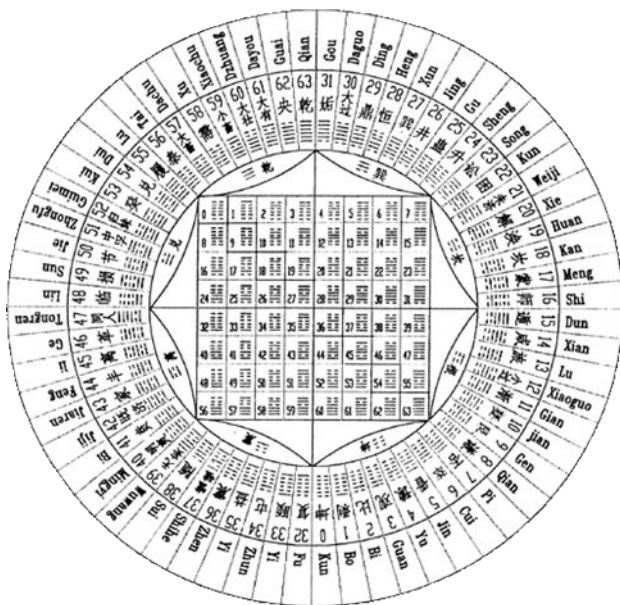
Liang Ke Quan, instruktor Xing Yi a Ba Gua v Peking, který studoval Ba Gua Zhang u Cheng Ting Huova syna Cheng You Xina, vypráví příběh o Sunových začátcích u Chenga. Liang tvrdí, že první rok studia u Chenga měl Sun dovoleno cvičit pouze několik pozic stání a chůzi v kruhu. On si však sám za učitelovými zády cvičil jiné věci. Za Zakázaným městem bylo místo, kde ležela nějaká stará děla. Sun procvičoval úder do těchto děl a za několik měsíců cvičení byl schopný svým úderem děla o kousek posunout, přestože každé z nich vážilo několik set liber.

Když byl Sun u Chenga skoro rok, přijel do Pekingu slavný mistr bojových umění z jižní Číny, aby vyzval Cheng Ting Hua na souboj. Cheng poslal své nejlepší žáky, aby s Jižanem bojovali, ale všichni byli poraženi. Cheng začal být nervózní, že přijde o svou pověst, proto se vydal sám bojovat s cizincem. Když odcházel, Sun ho zastavil a řekl: „Já s ním půjdu bojovat.“ Cheng řekl: „Ale ty jsi cvičil jen chození v kruhu, jak by sis mohl myslet, že bys porazil muže, který zdoval mé dlouholeté žáky?“ Sun odpověděl: „Porazil

všechny ostatní, tak v tom nebude žádný rozdíl, ale kdyby porazil vás, ztratíte svou reputaci.“ Cheng šel za Jižanem a oznámil mu, že má ještě jednoho studenta, který s ním bude bojovat a Sun předstoupil. Když boj začal, Sun se pohyboval okolo cizince a pak ho rychle udeřil tak, jak udeřil do děl za Zakázaným městem. Sunův úder byl tak silný, že muž vyletěl ven oknem budovy. Cheng Ting Hua byl tak šťastný, že praštil do lavice, na které seděl, a ta se rozpadla na dva kusy. Bojovník z jihu poklekl před Chengem a řekl: „Jih prohrál s velkým Cheng Ting Huem.“

Sun si zaznamenával vše, co mu Cheng řekl, a tyto poznámky vytvořily základ jeho pozdějších spisů o Ba Gua Zhangu. Když studoval u Chenga tři roky, byl zběhlý v Ba Gua metodách holých rukou, Ba Gua meči a Ba Gua kopí. Cheng mu řekl, že se učil rychle díky svému zázemí a přirozenému talentu a dal Sunovi přezdívku „Chytřejší než opice.“ Když Sun dokončil tři roky studia u Chenga, Cheng mu řekl, že nemá smysl, aby u něj dále zůstal. Cheng řekl: „Učil jsem více než sto lidí. Nikdo z mých studentů nebyl tak bystrý a necvičil tak pilně jako Sun. Předal jsem mu všechny své znalosti a teď jsou jeho schopnosti v tomto světě nepřekonatelné.“

Cheng radil Sunovi, aby se vydal do světa vyzkoušet si své dovednosti. Sun nechtěl odejít, ale Cheng trval na tom, aby šel. Řekl Sunovi, že ovládá *gong fu* tak, že kdyby se s někým utkal v souboji, jeho učitel by „neztratil tvář“ a dodal: „Dovednosti bojovníků naší školy jsou velice blízké teorii *Yi Jing*. Když se chceš dostat na nebeskou úroveň, je pro tebe důležité studovat původ a pochopit teorii *Yi Jingu*. Vím, že někteří lidé v provincii Sichuan mají velké znalosti v tomto oboru. Měl by ses vydat tam.“ Než Sun odešel, Cheng chtěl, aby si Sun zapamatoval: „Pýcha ti uškodí, ale skromnost ti vždy přinese užitek.“ Dal také Sunovi jméno „Lu Tang“. Od té doby byl v oblasti bojového umění známý jako Sun Lu Tang.

Yi Jing

Cheng Ting Hua (1848 -1900)

Sun Jian Yun mluví minimálně o jedné situaci, kdy změna Sunova jména vyvolala zmatek v jeho pozdějším životě. Jeden z dalších žáků Cheng Ting Hua, Zhou Yu Xiang, učil Ba Gua Zhang a Xing Yi Quan v Tianjin (Zhou studoval Xing Yi Quan u Li Cun Yi). Sun byl ve městě a šel navštívit Zhoua. Přestože prošli stejnou školou Ba Gua Zhangu, nestudovali u Chenga ve stejnou dobu, a proto se nikdy nesetkali. Když Sun přišel do Zhouovy školy, Zhou se ho zeptal na jméno a Sun odpověděl: „Jsem Sun Lu Tang.“ Zhou nikdy neslyšel o Sun Lu Tangovi, slyšel pouze o Sun Fu Quanovi, a proto nevěděl, kdo tento návštěvník je. Zhou se zeptal Suna, jestli se zabývá bojovým uměním. Když Sun pochopil, že Zhou neví, kdo je, řekl: „Ano, praktikuji Shaolin.“ Když Zhou uslyšel, že se host zabývá Shaolinem, jeho postoj se změnil, protože považoval svůj styl za nadřazený tomu, který provozoval cizinec. Řekl: „Proč mi neukážeš něco z tvého umění Shaolinu.“ Zhou přátelsky zaútočil na Suna tak, aby Sun mohl ukázat své dovednosti. Sun provedl aplikaci. Zhou se podívil: „To mi nepřipadá jako Shaolin. Zkusíme to znovu.“ Tentokrát Zhou zaútočil s větší silou a snažil se ho skutečně udeřit. Sun se vyhnul úderu a zasáhl Zhoua takovým způsobem, že Zhouova hlava prorazila nízký papírový strop. Zhou už si byl jistý: „To není Shaolin. Poznávám v tom Xing Yi Quan. Kdo jsi?“ Sun odpověděl: „Jak jsem řekl, jsem Sun Lu Tang, známý také pod jménem Sun Fu Quan.“ Zhou řekl: „Teď už vím, kdo jsi. Jsme bratři ze stejné školy! Proč jsi mi to neřekl?“ Zhou se pak omluvil za svou nezdvořilost.

Podobně přátelské setkání proběhlo mezi Sunem a dalším žákem Li Cun Yiho, Ma Yu Tangem. Sun pracoval jako osobní strážce pro vládního úředníka v městě Xing Tang v Hebei. Sun a Ma se znali podle jména, ale nikdy se nepotkali. Ma Yu Tang byl

známý šprýmař. Ma byl na návštěvě v oblasti, kde žil Sun, a doufal, že se s ním setká. Jednoho večera si vyšel ven a poznal vládního úředníka, o kterém věděl, že Suna zaměstnává. Přestože Ma nevěděl, jak Sun vypadá, napadlo ho, že muž, který cestuje s úředníkem, musí být Sun Lu Tang. Když úředník vešel do malé budovy, Sun čekal venku v úzké uličce. Ma se proplížil za Suna a skočil na něj v předstíraném útoku. Sun se rychle otočil a chytl Ma takovým způsobem, že se Ma nemohl ani pohnout. Sun zakřičel: „Kdo jsi?“ Ma odpověděl: „Jsem Ma Yu Tang. Zabýváme se stejným systémem Xing Yi Quan.“ Sun řekl: „Ano, slyšel jsem o tobě a věděl jsem, že to musíš být ty, když na mě takovým způsobem útočíš. Ty jsi jediný, kdo je dost ztřeštěný na to, aby to udělal!“ Oba se smáli a stali se dobrými přáteli.

Ma Yu Tang, přítel Suna

Sun Lu Tang se vydává sám do světa

Potom, co Sun Lu Tang na konci roku 1891 opustil Ting Hua, nemohl se řídit radou svého učitele a hned odjel do provincie Sichuan. Nejprve se vrátil do svého rodného města a oženil se se Zhang Shou Xin, která na něj trpělivě čekala. Sun vzal svoji novomanželku do kantonu Ding Xing v provincii Hebei a začal vyučovat bojové umění. Když poprvé začal učit, bylo mu přes třicet let. Mnoho zemědělců v té oblasti a lidé z města u něj studovali bojové umění. Sun tam zůstal učit přibližně tři roky a jeho žena porodila jejich prvního syna jménem Sun Xing Yi.

V roce 1894 následoval Sun radu Cheng Ting Hua a vydal se do provincie Sichuan. V Sichuanu se setkal s mnichem jménem Zhi Zhen a studoval teorii *Yi Jing* a *E Mei qi gong*. Po krátkém pobytu v Sichuanu odjel Sun do hor Wu Dang v provincii Hubei. Ve Wu Dangu studoval Sun taoistické „umění nesmrtelnosti“ u představeného kláštera Jing Xu. Ten chtěl, aby Sun zůstal navždy v klášteře a pokračoval ve studiu. Sun však byl mimo domov již dva roky, proto se vrátil ke své ženě a dítěti. Na své cestě do Sichuanu a Hubeie se Sunovy dovednosti zlepšily a velice se zvýšilo jeho knižní vzdělání.

Sun se vrátil ke své ženě v roce 1896 a přestěhovali se do jeho rodného města v blízkosti Bao Dingu. Po svém návratu založil Sun bojovou asociaci Pu Yang. Sun učil mnoho žáků a bavit návštěvníky z různých končin.

Jeden ze Sunových nejlepších žáků v Bao Dingu se jmenoval Qi Gong Bo. Když se Qi začal u Suna učit Xing Yi Quan, první tři roky pouze stál v pozici *San Ti*. Mnoho mistrů Xing Yi Quanu v Číně doporučovalo, že ten, kdo se chce zdokonalit v Xing Yi Quanu, by měl strávit hodně času stáním v pozici *San Ti*. Takový byl požadavek tehdejší doby. Kdo se dnes vydá do Bao Dingu, uvidí, že se tam dosud u mnoha mistrů cvičí Sunovo bojové umění. V době, kdy učil bojové umění ve svém rodném městě, založil Sun také společnost pro studium literatury, protože většina lidí z města byla negramotná.

Když Sun okolo roku 1899 opustil své rodné město, vydal se do Xing Tangu, města vzdáleného přibližně 590 km od Pekingu v provincii Hebei. Sun tam učil bojové umění asi osm let.

Když žil Sun v Xing Tangu, byl tam známý zbojník s přezdívkou „létající zloděj“ - díky svému umění *qing gong* (schopnost lehkosti). Starosta Xing Tangu přišel k Sunovi a zeptal se ho, zda by mu nepomohl zbojníka dopadnout. Sun se přestrojil za věstce v centru města a čekal. Když se lupič objevil, Sun se za ním rozběhl a zloděj se dal na útěk. Na kraji města bylo pole plné vysokých rostlin, které jsou známé svým silným stonkem. Když byly při sklizni posekány vrcholky rostlin, zůstal pouze tento silný stonek. „Létající zloděj“ zaběhl do pole a vyskočil nahoru na hustě zasázené rostliny a běžel po vrcholcích stonků. Zbojník si byl jistý, že ho nikdo nemůže pronásledovat, ale když se otočil, viděl, že je mu Sun stále v patách a že také běží po vrcholcích stonků. Sun zloděje dopadl a odevzdal ho úřadům. Jedna z běžných metod cvičení v tréninku *qing gong* je naučit se rychle manévrovat za chůze na vrcholku tenkých dřevěných kůlů zaražených do země. Evidentně tento trénink Sunovi dobře posloužil při honbě za zlodějem. Sun Jian Yun říká, že její otec nejen že trénoval *qing gong* v době, kdy byl mladý a praktikoval Shaolin, ale také Ba Gua Zhang a Xing Yi Quan, které její otec cvičil, zahrnovaly trénink *qing gong*. Vyprávěla, že jedno z důležitých cvičení bylo vyběhnout nejvyšší možnou rychlostí nahoru na lehce nakloněnou rampu. Postupně se

zvyšoval sklon, až byla rampa vertikálně. Vyprávěla, že otec dokázal vyběhnout na zeď vysokou 3 metry ve třech krocích, rychle se otočit, když dosáhl stropu, a skočit zpátky dolů.

V roce 1907 se Xu Shi Chang, vrchní guvernér tří severních provincií, doslechl o Sunově bojovém umění a o jeho inteligenci a pozval ho v zájmu šíření národních umění do severní Číny, aby tam vyučoval. Sun přijal guvernérovo pozvání a spolu se svým mladším školním bratrem, jménem Li Wen Biao, který také studoval u Li Cun Yi, se vydali na sever do Feng Tian. Krátce po svém příjezdu porazil Sun zločince s přezdívkou „Nepřemožitelný ve východních provinciích“ a jeho pověst se rozšířila v severovýchodní oblasti Číny. Druhým rokem svého pobytu tam byl Sun připraven utkat se v zápase s Evropanem. Xu se však obával, že pokud by Sun zvítězil, mohlo by to cizince rozzlobit, proto raději zápas odvolal. Později toho roku opustil Sun severovýchod a vrátil se do svého rodného města.

Lu Yu Lin

V roce 1910 se Sun rozhodl, že napomůže rozšíření bojových umění v Číně, což nemohl udělat ze svého města, proto se přestěhoval do Pekingu a zůstal tam po většinu let až do konce života. Pronajal si dům ve východní části města a založil tři haly pro trénink bojových umění. Dvě z těchto škol byly v Pekingu a jedna byla v Tianjinu. Školy byly vedeny jeho školním bratrem Li Wen Bieem a jedním z jeho starších žáků Li Yu Linem.

Sun cestoval mezi Pekingem a Tianjinem, aby přijímal nové žáky a učil. Také podnikl několik kratších cest na pozvání různých škol bojových umění po celé zemi, ale stále měl svůj domov v Pekingu, až do měsíce před svou smrtí, kdy se vrátil do svého rodného města. Když se přestěhoval do Pekingu, bylo mu 48 let. Sun Lu Tangova dcera Sun Jian Yun se narodila 6. července 1914, když bylo Sunovi 53 let. Když byl Sun v létě roku 1914 v Pekingu, doslechl se, že známý učitel Tai Ji Quanu Hao Wei Zhen má být na návštěvě u svého přítele Yang Jian Houa. Hao patrně nemohl Yanga najít a ubytoval se v hostinci, kde následně onemocněl. Sun dojel pro Hao Wei Zhen do hostince a převezl ho k sobě domů. Dovedl tam lékaře, aby Hao prohlédl. Pak mu došel pro léky a staral se o něho po dobu jeho

nemoci. Do té doby Sun nevěděl, že Hao cvičí Tai Ji, věděl jen to, že Hao je známý mistr bojových umění. Když se Hao uzdravil, řekl Sunovi, že mu oplatí jeho laskavost tím, že ho naučí své bojové umění. Tak se Sun naučil Haův styl Tai Ji Quanu přímo od Hao Wei Zhen.

V červenci roku 1915 vyšla první Sun Lu Tangova kniha - *Studie o Xing Yi Quanu*. Byla to první kniha v historii čínských bojových umění navazující na čínskou filosofii. Před

Sunovou knihou bylo vydáno mnoho knih o bojových uměních, ale žádná z nich nepředkládala teorii tak do hloubky. Po vydání této knihy navštívil Suna mistr Tai Ji Chen Wei Ming, který učil bojová umění i císaře Xuan Tanga. Sun a Chen hovořili o teorii bojových umění. Shodli se na tom, že řídit přirozenou *Qi* myslí, je přesně to, o čem hovořil Meng Tzu, když mluvil o „doktríně harmonizace a teorii kultivace bez ublížení.“ Po jejich rozhovoru požádal Chen Suna, zda by se mohl stát jeho žákem a následně u Suna studoval Xing Yi Quan a Ba Gua Zhang. Chen Wei Ming, také známý pod jménem Chen Zeng Ze, napsal třetí předmluvu k Sunově knize o Xing Yi Quanu.

Kolem roku 1916 vzrůstala mezi lidmi v Pekingu popularita bojových umění. Sun se spojil s dalšími místními mistry a otevřel v Pekingu halu pro výuku sportu. Sun nabízel lekce s knižními výklady a

Hao Wei Zhen ukázkami bojových umění. Vyučoval bojové umění spolu s vysvětlením teorie Yi Jingu a filosofie konfucianismu, taoismu a buddhismu. Jednou navštívil Sunovu lekci Chen Bao Quan, prezident pekingské Vysoké školy pedagogické pro vyšší vzdělávání. Po hodině přišel Chen za Sunem a povídali si o Yi Jingu, Lao Zu,

Zhuang Zu a cvičení bojových umění pro posílení těla. Tito dva muži spolu hovořili až do svítání. Když Chen ostatním vyprávěl o návštěvě u Sun Lu Tanga, řekl, že „mistr Sun má nejhlubší porozumění a největší znalosti mezi lidmi zabývajícími se bojovým uměním a jsou vzácné i mezi učenci.“ Ve stejném roce (1916) byl dokončen rukopis druhé Sunovy knihy Studie o umění Ba Gua.

Na jaře roku 1919 se Sun nechal svým dlouholetým známým Xu Shi Changem přesvědčit, aby vstoupil do služeb vlády. Mezi lety 1919 a 1924 pracoval Sun v Pekingu pro vládu a učil bojová umění. Díky své známosti s Xuem se stal Sun učitelem bojových umění v prezidentově paláci a dostal v armádě hodnost poručíka. Brzy na to (v listopadu 1919) byl povýšen a také dokončil rukopis své třetí knihy, Studie o umění Tai Ji Quan, která následně vyšla v červenci roku 1921.

Chen Wei Ming

Během tohoto období postihlo Sunovu rodnou vesnici tříleté sucho a chudí lidé museli žebrať o jídlo. Sun odjel zpátky domů s nabídkou, že vesničanům půjčí všechny peníze na

vysoký úrok. Bohatí lidé ve vesnici odmítli, protože úroky byly příliš vysoké, velmi chudí lidé neměli na výběr a peníze si vzali. Sun je všechny nechal podepsat smlouvy s uvedeným úrokem. Toho roku ve vesnici přelo a mnoho lidí mělo dobrou úrodu. Sun se vrátil a všechny smlouvy spálil. Řekl, že schválně nastavil tak vysoký úrok, aby chudí lidé tvrdě pracovali a aby si bohatí lidé nepůjčovali.

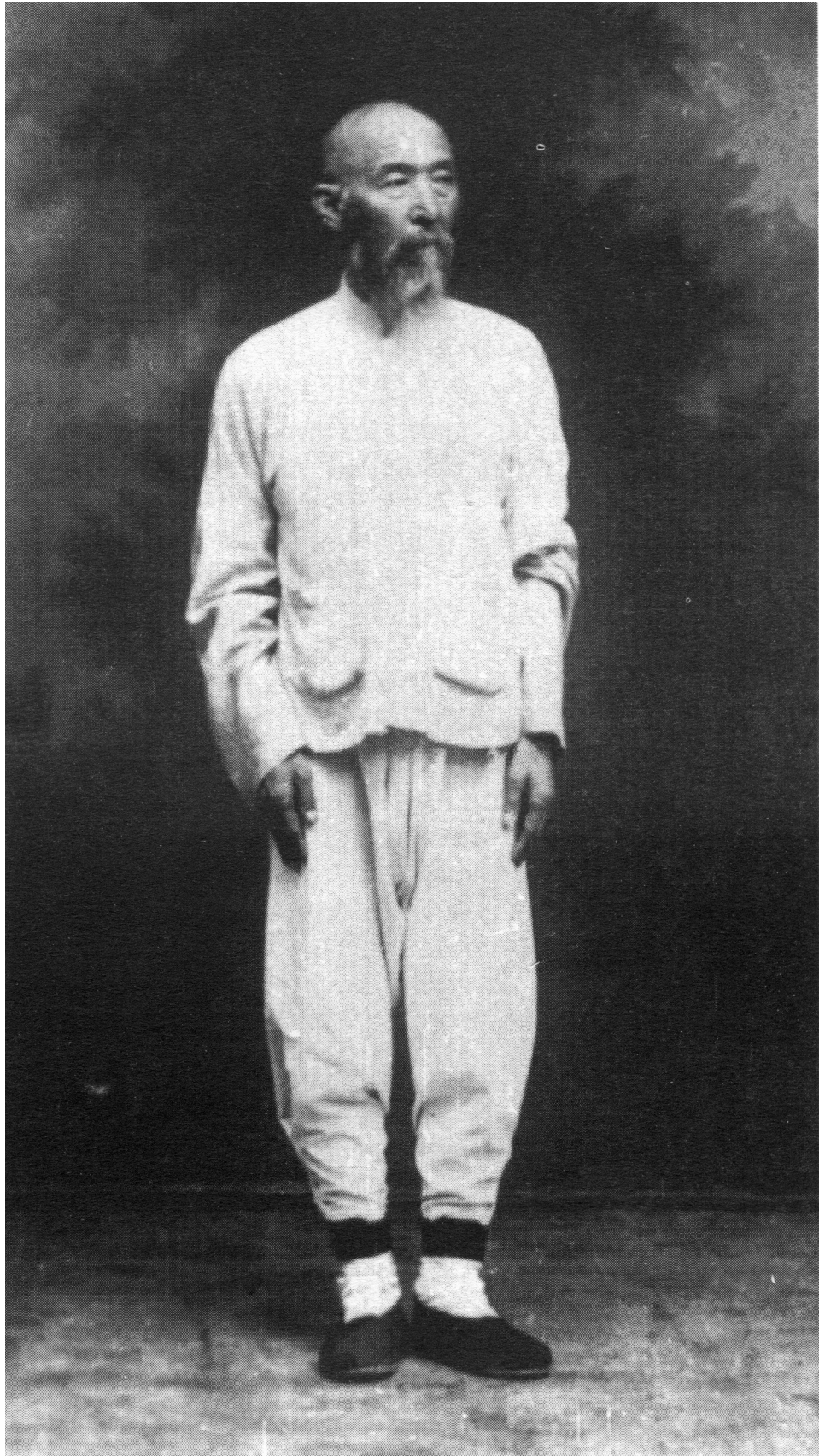

Major armádní pěchoty Sun Fu Quan

Sunovo umění Tai Ji Quan

Po mnoha letech bádání v oblasti bojových umění Tai Ji Quan, Xing Ji Quan a Ba Gua Zhang vytvořil Sun Lu Tang Sunův styl Tai Ji Quanu. Sun Jian Yun popsala tuto metodu jako využití krokové metody z Ba Gua Zhangu, metody nohou a pasu z Xing Yi Quanu a principu uvolnění z Tai Ji Quanu.

Sun se stal pověstným svou metodou Tai Ji Quanu a svou schopností ho aplikovat. Byl tak proslulý, že se zvěsti o jeho dovednostech donesly až do Japonska. Znamý japonský mistr bojových umění byl natolik rozhodnutý ověřit si Sunovy schopnosti, že přesvědčil japonského císaře, aby ho poslal do Číny bojovat se Sunem. V roce 1921 přijel tento japonský mistr navštívit Suna a prostřednictvím tlumočnicka mu řekl: „Slyšel jsem,

že používáš čínskou metodu bojového umění přemáhání tvrdého měkkým. Dobře, já jsem tvrdý! Jak se chceš se mnou utkat? Budu bojovat za použití jakýchkoli pravidel a jakýchkoli zbraní.“ Sun se obrátil na tlumočníka a odpověděl: „Protože je v této zemi hostem, nechám ho vybrat.“ Japonský bojovník řekl: „Použij tvrdou sílu, abych dostal tvoji paži do páčení a zlomil ji. Uvidíme, jestli dokážeš použít svoji měkkou energii, abys to překonal!“ Sun, který se svou výškou 169 cm sahal Japonci sotva po ramena, byl ochoten to zkusit. Jeho protivník měl starost, aby Sun jednoduše nepohnul nohama a neodešel nebo aby nezakroutil paži a nedostal se z držení, proto požadoval: „Chci, abys překonal tuto techniku bez utíkání.“ Sun souhlasil: „V tom ti můžu vyhovět.“ Sun nechal diváky odsunout nábytek na stranu a udělat místo na zemi. Řekl: „Lehnu si tady na zem, tvoji studenti mě mohou držet za nohy a ty můžeš použít svou techniku. Dokonce si dám druhou ruku za záda.“ „Jedna, dva, tři!“ Když napočítali do tří, Sun rychle vytáhl svoji volnou ruku, kterou měl za zády, a použil úder na protivníkovu žaludek. Ten způsobil, že Japonec pustil Sunovu druhou ruku a Sun vyskočil. Pak zasáhl několik dalších bodů na protivníkově těle a odhodil ho do knihovny. Knihovna spadla na útočníka. Tlumočník volal: „Zranil jsi ho!“ Sun ale řekl: „Bude v pořádku. Řekni mu, že až se postaví a popadne dech, můžeme to zkusit znovu.“ Jeho soupeř přiznal porážku a další pokus odmítl.

Sun Lu Tang byl dobře známý svou schopností nadělat ohromnou škodu za použití velice lehké aplikace. Jednou, když proti sobě tlačili rukama s jedním velkým studentem jménem Li, studenta rozzlobilo, že Sun je tak malý a přesto ho může snadno kontrolovat. Pomyslel si: „Je o tolik menší než já, když do něj strčím, určitě poletí.“ Student zkusil použít *fa jing* (explozivní sílu), Sun ho ale lehce odvedl, jako by se nic nestalo. Student odešel frustrovaný z toho, že se mu nepodařilo Suna udeřit. O několik hodin později se student vrátil, Sun seděl u svého stolu a psal. Student se silně potil a stěží mluvil. Sun řekl: „Vím, na co jsi myslel, když ses mě snažil udeřit.“ Student se omluvil a Sun řekl: „Utrpěl jsi vnitřní zranění.“ Podal studentovi lístek papíru, na který psal, se slovy: „Vezmi si tenhle předpis a jdi si domů odpočinout.“ Příštího dne byla celá jeho ruka černá. Sun Lu Tangův druhý syn se na studenta zlobil, že chtěl jeho otce udeřit. Později Sun cestoval do Šanghaje a vzal onoho studenta s sebou. Jeho syn se podívil: „Ten chlapík ti chtěl ublížit. Může to zkusit znovu! Proč se k němu chováš tak hezky?“ Sun řekl: „Mýlíš se. Je si vědom toho, že jsem mu mohl dost ublížit. Protože jsem mu poskytl jen malou ukázkou, ví, že jsem použil své mravní zásady proti jeho násilí a teď mě respektuje.“

V roce 1923 prožíval Sun velký smutek, protože jeho třetí syn Sun Huan Min zemřel při nehodě v Šanghaji v roce 1922. Xu dal Sunovi na měsíc volno a Sun se vydal do Šanghaje a Hong Zhou. Při své návštěvě tam přijal více než 100 žáků. Na konci roku 1923 dokončil rukopis své čtvrté knihy Pravá podstata bojového umění. V roce 1924 dal Sun výpověď ze své vládní služby a odjel do Shanxi, aby dohlížel na trénink bojových umění. V červenci toho roku vyšla Sunova čtvrtá kniha. Před koncem ledna 1925 byl dokončen rukopis jeho páté knihy - Studie o Ba Gua meči. Byla vydána v roce 1927.

V roce 1928 pozvali prezident Národní akademie bojových umění v Nanjingu Zhang Zhi Jiang a viceprezident Li Jing Lin Suna, aby učil v Šanghaji. Sun se vydal lodí do Šanghaje v doprovodu svého žáka Yang Shi Yuana. V roce 1924 Sunův žák Chen Wei Ming založil Společnost pro studium Tai Ji v Šanghaji, takže se Tai Ji stalo známým i v této oblasti. Když Sun přijel do Šanghaje, bydlel krátkou dobu doma u Chena.

Sun Lu Tang v Shanxi s Xing Yi boxery 1924

Později Sun odcestoval do Nanjingu a tam byl jmenován poradcem v programu pro vnitřní umění v Národní akademii bojových umění.

Na podzim roku 1928 byla založena Oblastní akademie bojových umění Jiang Su v kantonu Zhong Jiang. Prezident provincie pozval Suna, aby řídil školu, a on jeho nabídku přijal. Sunovi pomáhali s vedením školy jeho učedníci Qi Gong Bo, Sun Zhen Chuan a Sun Zhen Dai. V té době Sun často cestoval mezi Nanjingem, Šanghajem, Su Zhou a Hang Zhou, aby vedl žáky.

V roce 1930 byly v provinciích Jiang Su a Zhe Jiang strašlivé záplavy. Ve snaze získat peníze na oběti povodní vzal Sun do Šanghaje skupinu studentů, aby uspořádali dobročinné vystoupení s ukázkou bojových umění. Po vystoupení studentů vyšel na pódium sám Sun a předvedl formu *Za Shi Chui* z Xing Yi Quanu. Když provedl první úder, obecenstvo slyšelo zvuk vzduchu svištícího kolem jeho pěsti. Když dupl nohou, znělo to jako hřmění. V závěrečné pozici při otočení těla Sunovy šedobílé vousy protály vzduch jako prásknutí biče. Jeho vystoupení bylo vrcholem celé benefice.

Na jaře roku 1931 Sun Lu Tang ignoroval starý zvyk a otevřel ženský kurz bojového umění ve Škole bojových umění v Zhe Jiangu. Do kurzu se přihlásilo šedesát žen. Když Sun viděl tak velký zájem, poslal telegram do Pekingů a požádal svoji dceru Sun Jian Yun, aby přijela a učila v kurzu. Po napadení Číny Japonskem v roce 1931 dal Sun v Akademii bojových umění výpověď a vrátil se do Pekingů.

Sun Jian Yun tvrdí, že si její otec vždy myslel, že důvodem k cvičení bojových umění je nebojovat. Říkal, že když chce někdo bojovat, může použít zbraň. Radil studentům cvičit, aby si zlepšili fyzické zdraví. Podle něj je cílem bojových umění být zdravý, dokud člověk žije a pak rychle zemřít. Pokud je někdo vnitřně silný, nebude nemocný během svého života a když už je tělo unavené vysokým věkem, zemře bez vleklé nemoci. Soudobé články z Číny podávají zprávy o tom, že Sun byl známý tím, že odmítal žáky,

kteří se zajímali o boj, se zdůvodněním, že pokud chtějí bojovat, měli by si najít jiného učitele.

Setkání mistrů bojových umění v Šanghaji v roce 1929. První řada zleva doprava: Yang Zheng Fu (Taijiquan), Sun Lu Tang, Liu Bai Chuan (Shaolin) Li Jing Lin (Wudang meč), Du Xin Wu (Přirozená škola boxu)

Sun Jian Yun vypráví, že její otec si nemyslel, že existuje nějaký tajný způsob cvičení bojových umění. Zdůrazňoval, že existují dvě slova, která popisují správné cvičení - Zhong He, což v překladu znamená „vyrovnaný“ nebo „neutrální“. Doporučuje, aby žáci následovali principy stylu, ale aby nikdy přehnaně necvičili jen jednu věc. Cvičení musí být vyvážené. Sun Jian Yun říká: „Je to jako když vám je teplo, tak si sundáte nějakou část oblečení nebo když vám je zima, obléknete si další oblečení navíc. Když cvičíte, hledáte rovnováhu.“

Sun Jian Yun vzpomíná na to, když byla malá a pozorovala svého otce doma cvičit. Vypráví, že bydleli v domě zařízeném ve starém stylu a jediná věc, která oddělovala pokoje, byl závěs, který visel ze stropu. Pokoj, kde Sun cvičil, byl trochu malý na formu, kterou procvičoval a v jedné části formy Sun použil rychlý kop a trefil se do závěsu, který odděloval pokoje. Jeho dcera vypráví, že otec byl tak přesný ve cvičení formy, že každý den kopl do stejného místa. Za několik měsíců udělal do závěsu díru v místě, kde do něj kopal. Její matka díru zašila, ale za několik měsíců se díra objevila přesně na tom samém místě.

Sunovy rychlé nohy

Sunova schopnost aplikovat metodu rychlé práce nohou a rychlé krokové změny z Ba Gua Zhangu byla pověstná. Sun Jian Yun vzpomíná, že jednou šel Sun navštívit svého přítele. Když přítel slyšel vrznout bambusové domovní dveře, hned strčil hlavu do pokoje, aby se podíval, kdo to je. Sun už přešel místnost a seděl v křesle na druhé straně.

Přítel vykřikl: „Jak ses tam tak rychle dostal?“ Sun odpověděl: „To je ze cvičení Ba Gua Zhang.“

Jindy se chtěl známý mistr bojových umění s přezdívkou „Nosatý“ Li utkat se Sunem. Všichni jeho přátelé mu říkali, že je blázen, protože Sun je velmi rychlý. Li však trval na svém a Sun nakonec souhlasil. Postavili se proti sobě a než se Li stihl připravit, Sun už byl za ním a kopl ho do zadku. Lidé, kteří byli svědky tohoto souboje, říkali Liovi, že se ani neměl pokoušet bojovat s někým tak rychlým, jako je Sun.

V roce 1928 odjel Sun do Šanghaje, aby učil bojová umění na velké škole asociace bojových umění. Když tam přijel, uvítalo ho asi 30 nebo 40 lidí, kteří se nemohli dočkat, až ho uvidí předvádět jeho pověstné umění. Sun řekl: „Můžete mě honit. Pokud se někomu z vás podaří mě chytout za rukáv nebo za kabát, ten má *gong fu*.“ Všichni ho honili kolem místnosti, ale nikdo nebyl schopen chytit ho a ani se dotknout jeho oblečení.

V roce 1931, když bylo Sun Jian Yun 17 let, se dozvěděla o otcově rychlé práci nohou z první ruky. Sun byl na návštěvě školy bojových umění v hornaté části Číny. Sun, kterému v té době bylo asi 70 let a který za sebou vlácel hůl, vyzval všechny studenty, aby za ním běželi do kopce. Všichni včetně Sun Jian Yun běželi dost rychle, ale nemohli mu stačit. Když doběhli na vrchol, stál Sun ve dveřích a nevypadal ani trochu unaveně. Řekl jen: „Všichni vypadáte, jako byste si potřebovali odpočinout.“

Instruktor Ba Gua Zhangu Liu Xing Han z Peking, kterému je nyní 85 let², vypráví, že když byl mladý a studoval u svého učitele Liu Bina, Sun mu často pomáhal se cvičením Ba Gua, když přišel navštívit svého přítele. Sun a Liu Bin byli spolužáci u Cheng Ting Hua. Liu Xing Han vzpomíná, že vždy když ho Sun Lu Tang pozoroval při

² Liu Xing Han mezitím zemřel.

kruhové chůzi, volal na něj: „Rychleji, rychleji!“ Sun byl proslulý svou rychlou prací nohou a při výuce svých žáků vždy zdůrazňoval tento prvek tréninku Ba Gua Zhangu.

Sun Jian Yun vypráví, že Sun vždy choval velkou úctu ke své matce. Její hrob byl šestnáct kilometrů od místa, kde žil, když byl v Bao Dingu. Říká, že někdy šel Sun pěšky k hrobu své matky a každých pět kroků se ukláněl. Šel tak rychle, že i když po každých pěti krocích zastavil, aby se uklonil, žáci, kteří ho doprovázeli, měli co dělat, aby mu stačili.

Sunova demonstrace jeho schopností nebyla omezena rychlostí jeho pohybů. Jednou při návštěvě Akademie bojových umění v Jiangsu ho vedení školy požádalo o ukázkou. Místnost, ve které se nacházeli, byla malá a plná lidí. Nebylo tam dost místa k pohybu, proto šel Sun ke zdi a položil jedno chodidlo hranou proti spodní straně zdi (kde se setkávala zeď a podlaha) a opřel se ramenem a paží naplocho proti zdi (paže visela po straně dolů). Pak zvedl druhou nohu ze země tak, že zvedl koleno jak vysoko to jen šlo. Jeho chodidlo, rameno a ruka zůstaly přitisknuté ke zdi. Skupina se podívala na Suna, jako by chtěla říct: „To nebylo moc ohromující.“ Sun řekl: „Proč to někteří z vás také nevyzkouší?“ Ať to zkoušeli, jak chtěli, nikdo z nich nebyl schopný udržet rovnováhu. Při stání v této pozici proti zdi není možné přenést váhu na nohu, která je vedle zdi, pokud nemáte dobrý trénink. Ptali se Suna: „Jak to děláte?“ Sun odpověděl, že jeho tělo nemá jedno těžiště.

Sunova smrt

Podle Sun Jian Yun použil její otec *Yi Jing* (*Knihu proměn*), aby předpověděl přesné datum své smrti. V roce jeho smrti (1933) jeden německý lékař v Západní nemocnici Suna vyšetřil a řekl mu, že má tělo jako čtyřicetiletý muž (Sunovi bylo 73). Krátce poté se Sun rozhodl, že pojede do Bao Dingu, protože tam už 17 let nebyl. Když se vrátil do Bao Dingu, přijal 18 nových studentů Tai Ji a řekl, že to jsou jeho poslední žáci. Když naučil tyto žáky to, co potřeboval, odjel do Pekingu a oznámil, že za měsíc zemře. Jeden Sunův dobrý přítel nedávno zemřel, a proto si jeho rodina myslela, že je pouze smutný a že ho to přejde. V té době se Sun Jian Yun starala o své rodiče. První a třetí syn už zemřeli a

druhý syn žil v Šanghaji. Sun Lu Tang řekl Sun Jian Yun: „Měli bychom se teď vrátit do Bao Ding. Chci tam být pohřbený a byly by to zbytečné starosti převážet tam moje tělo, až budu mrtvý.“

Sun, jeho žena a jeho dcera se vrátili do kantonu Wan a Sun přestal jíst. Řekl: „Přišel jsem na tento svět prázdný a prázdný také odejdu.“ Většinu dne nedělal nic, než že seděl a meditoval a jenom pil vodu. Sun řekl dceři, aby po jeho smrti neplakala. Zanechal jí instrukce ohledně toho, co má dělat, až umře. Řekl, že zemře v sedě. Mají prý počkat půl hodiny a potom jeho tělo položit. Až bude ležet, pak ho mohou jeho syn a dcera oplakávat.

V den, na který předpověděl svou smrt, seděl Sun v křesle a meditoval. Jeho rodina a přátelé se s ním snažili mluvit, ale nevěnoval jim pozornost. Ten den si nechtěl na sebe vzít žádné oblečení, protože říkal, že ho nebude potřebovat. Třikrát v různou dobu otevřel oči a zeptal se, kolik je hodin. Potřetí řekl: „Sbohem,“ zavřel oči a zemřel. Bylo to 16. prosince 1933. Místnost, v níž Sun zemřel, byla ta samá místnost, ve které se narodil. Dům byl starý, postavený z hliněných cihel. Sun byl pohřben ve své rodné vesnici. O rok později zemřela jeho žena a byla pohřbena vedle něj.

Sun se svou ženou Zhang Zhao Xien, rok 1932

Traduje se příběh o tom, že těsně před tím, než Sun zemřel, zeptali se ho jeho studenti, co je tajemstvím vnitřního cvičení bojových umění. Sun prý napsal na svoji ruku znak, ukázal ho studentům a potom zemřel. Znak, který napsal, znamenal „cvičení“. Sun Jian Yun, která byla se svým otcem, když umíral, popírá pravdivost této historky. Uvádí však, že otec řekl, že pokud existuje nějaké tajemství vnitřního umění, je to jediné tvrdě cvičit.

Sun Jian Yun také vypráví velmi tajemný příběh týkající se Sunovy smrti. Tři dny po otcově smrti se prý spolu se svou matkou vrátila do Pekingu. Sunovo tělo nebylo pohřbeno, protože bylo zvykem uspořádat pohřeb až za 30 až 60 dní po smrti člověka. Jediní rodinní příslušníci, kteří zůstali doma, byl Sunův druhý syn a jeho žena a ženy Sunova nejstaršího a třetího syna. Sunův nejstarší syn a třetí syn už byli oba po smrti (1929 a 1922). Jednoho dne, krátce po odjezdu Sun Jian

Yun, Sunův druhý syn Sun Cun Zhou odešel na návštěvu k sousedům a jeho žena byla sama doma. Do domu přišel nějaký cizí člověk, mladý muž asi třicetiletý, a ptal se, jestli to je Sun Lu Tangův dům. Sun Cun Zhouova žena řekla: „Ano, to je jeho dům, ale on nedávno zemřel.“ Mladý muž vyndal tlustou obálku a řekl: „Před několika týdny jsem na mostě potkal starého muže s bílými vousy. Dal mi tuhle obálku a požádal mě, abych přišel v tento den do Sun Lu Tangova domu a předal tu obálku jeho nejbližšímu žijícímu příbuznému.“ Sun Cun Zhouova žena si vzala obálku, neuměla však číst, proto poslala pro svého muže. Když Sun Cun Zhou přišel domů, podíval se na cizího mladíka a řekl: „O co tu jde? My vás vůbec neznáme!“ Mladý muž vysvětlil, jak to bylo s tou obálkou, ale Sun Cun Zhou ho nechtěl poslouchat. Byl velice tvrdohlavý a měl za to, že je od toho cizince dost hrubé vyrušovat jeho rodinu tak krátce po Sunově smrti. Řekl mladíkovi, aby si vzal obálku a odešel. Muž řekl: „Jestli si tu obálku nevezmete, budete toho litovat.“ Sun Cun Zhou odmítl se s ním dál bavit a mladík odešel.

Někteří ze Sun Lu Tangových učedníků se v té době sešli doma a zlobili se, že se Sun Cun Zhou alespoň nepodíval, co v té obálce bylo. Okamžitě vyběhli ven za tím mladým mužem, ale venku už nikoho neviděli. Sun Jian Yun říká, že netuší, co v té obálce mohlo být, ale je si jistá, že to bylo něco od jejího otce.

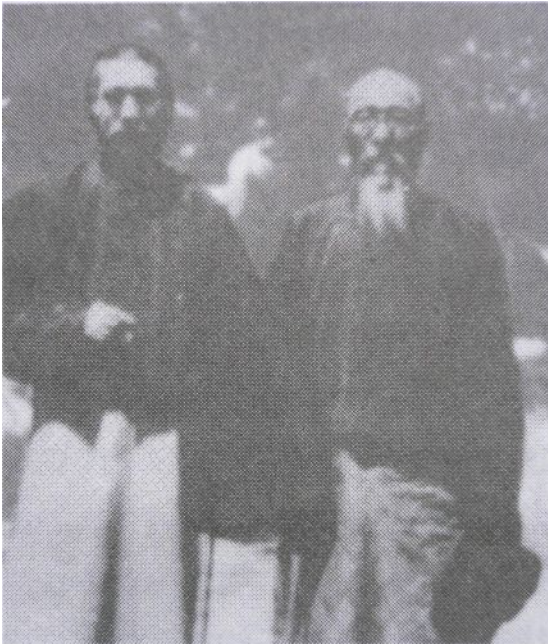
Sun s dcerou Sun Jian Yun, rok 1920

Sun Cun Zhou (1893-1963)

Ze všech tří Sun Lu Tangových synů byl Sun Cun Zhou nejzdatnější v bojových uměních. Sunův první syn Sun Xing Yi se o bojová umění nezajímal a moc je nestudoval. Sun Xing Yi (narozený okolo roku 1891) zemřel v roce 1929 na nemoc. Sunův třetí syn Sun Huan Min studoval a vyučoval bojové umění svého otce, v roce 1922 však zemřel při nehodě ve věku 25 let v Šanghaji. Prováděl gymnastické cvičení na vysoké hrazdě, upadl a polámal si žebra. Žebra perforovala nějaký vnitřní orgán a Sun Huan Min zemřel na komplikace.

Sun Cun Zhou byl tvrdohlavý muž a také dost arogantní, když byl mladý. V pozdějších letech se stal méně domýšlivým a zde je historka, která se dodnes vypráví v Číně, o incidentu, který ho naučil pokoře. Příběh říká, že v době, kdy žil Sun Lu Tang v Peking, byly jeho schopnosti nepřekonatelné a jeho morální integrita byla vysoká. Lidé z celé země si přáli učit se u něj a ti, kterým se to podařilo, byli velmi hrdí, že jsou jeho žáky. Sun Cun Zhou toužil po stejném uznání, ale chyběla mu otcova moudrost. Netrpělivost mládí a výborné schopnosti získané z otcova tréninku však zrodily pouze agresivního a nelítostného bojovníka. Jako takový rád vyhledával kdejaké místní vítězství v souboji, aby si vybudoval svou pověst. Jednoho dne přijel do Peking cizinec a začal se scházet s dobře známými bojovníky ve městě. Jak se o něm Sun Cun Zhou dozvěděl, okamžitě ho vyhledal a vyzval ho na souboj. Hned jak cizinec souhlasil, Sun Cun Zhou na něj

nečekaně zaútočil. Cizinec rychle útok odrazil a současně vytrhl Sun Cun Zhouovi oko. Pak dal Sun Cun Zhouovi ponaučení: „Dnes je tvůj šťastný den. Máš štěstí, že jsme se setkali v tento den a tímto způsobem. Máš štěstí, že jsi synem tak velkého a známého mistra, jakým je tvůj otec. A máš obrovské štěstí, že jsem tě připravil jen o jedno oko a druhé jsem ti nechal. Teď můžeš pokračovat ve svém životě, ale měl bys změnit své srdce, protože kdybys ztratil ještě druhé oko, celý tvůj život by pak byl absolutní prohra.“

Příběh dál vypráví, že za několik dní vyhledal Sun Lu Tang cizince a poděkoval mu, že dal jeho synovi takovou cennou životní lekci, která byla pro jeho otce tak těžká, že to nemohl udělat sám. I když je to

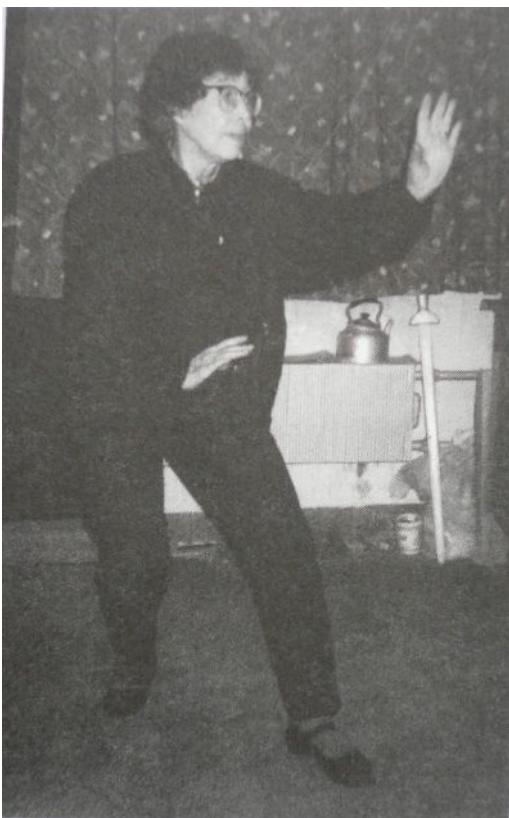
skvělá historka, Sun Jian Yun říká, že není pravdivá. Potvrzuje, že její bratr přišel o oko, ale že to bylo při nehodě a ne při souboji. Také vypráví, že její bratr už potom, co přišel o oko, nebojoval, protože s jedním okem byl v boji ve velké nevýhodě. Sun Cun Zhou se stal po ztrátě oka pokorným, ale nebylo to rukou jiného bojovníka.

Sun Lu Tangův deník

Kromě výše zmíněné obálky se ztratil i další z významných Sun Lu Tangových dokumentů. Sun Jian Yun říká, že si její otec vedl až do svých 60 let deník. Nerad mluvil před lidmi, ale všechno si zaznamenával do svého deníku; co se naučil od svých učitelů, osoby, které učil, osoby, s nimiž bojoval atd. Když Sun slavil své 60. narozeniny (velmi významné narozeniny pro Číňany), několik tuctů jeho studentů přijelo do Pekingu. Sunův deník byl na polici u něj doma. Když všichni odešli z oslavy, deník byl pryč. Po Sun Lu Tangově smrti si dala jeho dcera inzerát do novin, kde žádala, aby ten, kdo si vypůjčil tuto knihu, ji zase vrátil, aby mohla sloužit všem jeho studentům. Nikdo deník nevrátil, ale později se

dozvěděla, že jeden z jeho studentů, kteří žili u něj doma, ho vzal a daroval svému synovi. Nakonec dokonce vypátrala toho syna, ale to už bylo po kulturní revoluci a deník byl zničen. Během kulturní revoluce utrpěl i Sun Lu Tangův hrob. V roce 1966 přišla Rudá garda k Sunově hrobce, aby vyloupila její obsah. Domnívali se, že známý mistr musel být také bohatý a že některé z jeho cenností byly pohřbeny s ním. Vše, co tam našli, bylo jen několik mincí a Sunův meč. Vzali si mince a meč hodili na zem. Někdo z vesnice meč vzal a uložil ho na bezpečné místo. Později předali vesničané meč Sun Jian

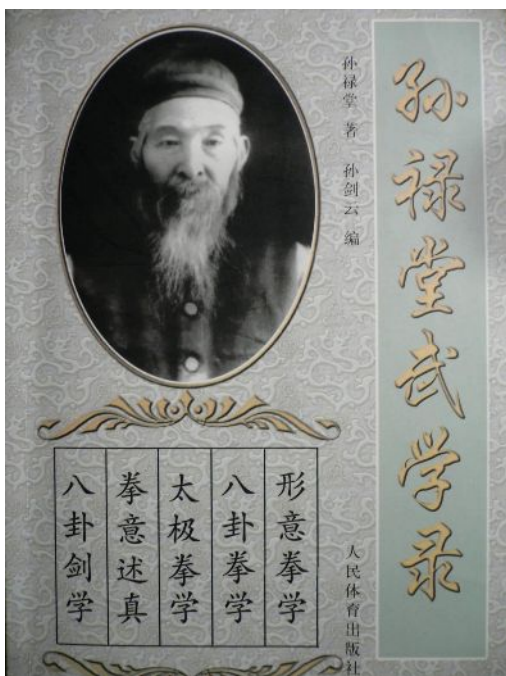
Yun a ona ho darovala vládě jako národní památku. V roce 1982 příznivci Sunova stylu pomohli Sun Jian Yun obnovit Sun Lu Tangovu hrobku.

Sun Jian Yun, která je ve svých 80 letech plná života a kypí zdravím, potvrzuje, že její otec byl vždy skromný a čestný muž a nikdy nebyl pyšný nebo arogantní. Přestože jediné formální vzdělání, kterého se mu dostalo, bylo mezi jeho sedmým a devátým rokem, byl uznávaným učencem.

Foto Sun Jian Yun (1913-2003) je z Pekingu z roku 1992, kdy jí bylo 80 let. Předvádí základní postoj z Xing Yi Quan – San Ti Shi.

Sun Shurong (1918 -2005) Sun Taiji Master, and daughter of Sun Cun Zhou.

Za svého života napsal Sun pět knih: První kniha-Studie o Xing Yi Quanu byla vydána v roce 1915, druhá kniha - Studie o umění Ba Gua v roce 1916. Třetí o Tai Ji Quanu - Studie o umění Tai Ji Quan byla vydána v roce 1921, Pravá podstata bojového umění byla vydána v roce 1924 a pátá o Ba Gua meči byla vydána v roce 1927. Když Sun Lu Tang zemřel, byl ve dvou třetinách své šesté knihy. Tato kniha - *Studie o Xing Yi kopí* nebyla nikdy vydána.

Sun Jian Yun vypráví o učenci jménem Liu Zhun Li, který byl ohodnocen jako číslo jedna v posledních císařských zkouškách, které se v Číně konaly. Když si Liu přečetl některé ze Sunových knih, byl přesvědčen, že je nemohl napsat mistr bojových umění. Většina bojovníků v té době byla negramotná a nevzdělaná. Liu se vydal navštívit Suna a řekl: „Vy jste tyto knihy nenapsal. Kdo je za vás napsal?“ Sun odpověděl návštěvníkovi, že je skutečně napsal on sám. Liu byl přesvědčený, že Sun lže a celý den ho zkoušel z literárních klasiků, Yi Jingu a matematiky. Nebyl však schopný ho nachytat na jakékoli otázce. Liu nakonec přiznal: „Jste mistr v literatuře i v bojovém umění.“ Sun Lu Tang, který za svého života nasbíral přezdívky jako „Hrdina s tygří hlavou“, „První ruka pod širým nebem“ a „Chytřejší než aktivní opice“, je uctíván jako velikán v oblasti bojových umění a mistr své generace.

*Velké setkání taijiquan v roce 1929.
Z leva doprava v centru Jang Cheng Fu, Jang Shao Hou,, Sun Lu Tang.*